ignis q̄ domos incēdit aliis: ſibi ꝯfert pabulũ/vel cõ
ſtituit i celis palaciũ. et ſic edificat xbũ apl'i Ro. viii.
Scimus q̄m diligētibus deũ: oĩa cooperant̄ in bonũ
¶ Scd̄o patiēs iuitat̄ a deo ad regale prandiũ. ⁊ nõ
ſoluʒ inuitat̄: ſed etiã trahitur. nec ſolũ trahitur: imo
veſtis ei⁹ vt veniat laceratur. Vñ nota q̄ triplex eſt
ſignũ q̄ inuitãs/ex corde inuitet amicũ. ſ. trahendo/
vocãdo/rũpendo. Magnũ ſignũ eſt qñ efficaciter eũ
inuitat ſiue vocat p̄ p̄dicatoris xbũ. alios per tactuʒ
inſpiratiõis. ſed patiētes quos ſumme diligit: p̄ rup
turam tribulatiõis. Vñ dr̄ Luce. xiiii. Cõpelle eos in
trare: ſcʒ patientes vocãdo/trahendo/ ⁊ rumpendo.
¶ Tertio patiēti miſtratur regale prãdiũ vel fercu-
lum. Talia nãqʒ fercula guſtauit xp̄s q̄ eſt rex regũ:
ſcʒ tribulatiões/pſecutiões/penurias/pauptates/do
lores/paſſionē/⁊ mortē. Vñ dixit fili⁹ zebedei. Mat.
xx. Poteſtis bibere calicē quē ego bibitur⁹ ſũ ⁊c. Et
ſicut magna icurialitas reputat̄ q̄ reſpuit ciphũ queʒ
rex mittit ſibi ad bibēdũ poſt ip̄m: ſic magna igrati
tudo ē calicē tribulatiõis reſpuere: quē amore noſtri
chriſtus voluit primo guſtare. imo ſicut vinũ qd̄ de ſe
ē forte ⁊ durũ: trãſiēdo p̄ gariophilos ⁊ ſpēs aromati
cas/efficit̄ nectar dl'ciſſimũ: ſic tribulatões mũdi dul
ceſcũt/ſi p̄ meõriã paſſiõis xp̄i trãſeãt. Vñ dicit ſpõſa
cãtic. viii. Dabo tibi poculũ ex vino ꝯdito. Vinũ ꝯdi
tum ad l'ram dr̄ nectar: ⁊ ſigãt vinũ mũdane tribula
tionis ꝯditũ dulcit̄ dulci meõria paſſionis xp̄i. qd̄ no
bis ꝯcedat ip̄e dei filius q̄ eſt bñdict⁹ in ſcl'a. Amen.

¶ Octaua dieta de fructibus ſpũs.

Poſt tractatũ de beatitu
dinibus: ſequit̄ tractatus de fructib⁹ ſpũs/⁊

iſta eſt octaua dieta ſalutis.ſ. a beatitudibus ad fru
ctus ſpūs ꝑuenire. qꝛ beatitudies faciūt opari vl' am
bulare ſimplicit̃ ⁊ ꝑfecte: fruct⁹ aūt ſuauit̃ ⁊ delicioſe
Sūt iſti fructus ſpūs.xii. quos enūerat aplūs ad gal'
v. Fructus aūt ſpūs ē caritas/gaudiū/pax/patiētia/
longanimitas/bonitas/benignitas/māſuetudo/mo
deſtia/cōtinētia/caſtitas. ¶ Primo igit̃ inter iſtos
fructus dicēdum eēt de caritate: ſed qꝛ in tractatu de
ꝟtutib⁹ de ipa dictū ē: iō hic nichil ad pńs ē dicendū

¶ De gaudio ſpūali.xliii.

Secūdo loco poſt fructū cari/
tatis/dicendum eſt de fructu gaudii ſpūalis. De quo
dicenda ſunt pauca/⁊ ſpecialiter tria.
Prīo qualit̃ ſpūale gaudiū ē a mūdi gaudio ſepatū
Secundo qualiter eſt a celi gaudio deriuatum.
Tertio qualiter eſt a celeſti gaudio pigmentatum.
¶ Prīo igit̃ gaudiū ſpūale eſt a mūdi gaudio ſepa
tum ⁊ diſtictum. Unde ſciendum eſt ꝙ quattuoꝛ ſunt
differentie inter ſpirituale gaudium ⁊ mundanum.
¶ Prima differētia eſt puritas ⁊ īpuritas. Gaudiū
eni ſpūale eſt puriſſimū: ⁊ iō fortius ē ad inebriandū
ad diligēdum deū. ſicut videmus ꝙ vinū purū citius
inebriat ꝙ̄ limphatū. Iſtud vinū ſpūalis gaudii fit
de botro cippri.i. de ſanguine xp̄i/expreſſo in crucis
torculari. ſicut dr̃ in cāti. Botrus cippri dilect⁹ meus
michi. Gaudium ꝟo mundanum/ſicut vinū cū aqua
mixtum ad inebriandum debiliſſimū/⁊ inſipidū. De
quo dr̃ yſa.i. Uinum tuū mixtum eſt aqua. Quia vt
dicit Boetius Dulcedo felicitatꝭ hūane multis ama
ritudinibus eſt reſperſa. Et notandum ꝙ gaudium
humanum cū duobus eſt ammixtū: ſcꝫ cum remorſu

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf